

Zuid-Afrika maakt zich op voor het WK voetbal in 2010. Niet alleen de spelers en supporters dromen van successen. Ook de Zuid-Afrikanen zelf hopen een graantje mee te pikken. Correspondent Elles van Gelder doet verslag van de WK-koorts.

Chris pakt een AK47 van tafel, knielt, laadt en schiet richting de tribune. Gelukkig kan hij niets raken. De grote Zuid-Afrikaan schiet namelijk met een geweer gemaakt van plastic. Toch is dit geen kinderspel. De oefening maakt onderdeel uit van een

Elles trapt af met...

bodyguard Chris

training. De 37-jarige oud-militair wil namelijk bodyguard worden. Hij leert vandaag in een stadion in de provincie Vrijstaat hoe hij samen met andere lijfwachten een VIP veilig van de auto naar de tribune kan begeleiden. Chris hoopt dat hij dit tijdens het WK ook kan gaan doen. Veiligheid is een van de grootste uitdagingen waar de lokale organisatie van het WK nog voor staat. De politie kan het beschermen van supporters en teams niet alleen aan en heeft de hulp van beveiligingsbedrijven nodig. De organisatie waar Chris mee traint, SA

Bodyguard, denkt dat er tijdens het toernooi vijfduizend lijfwachten nodig zijn. Met zijn brede armen vol tatoeages, rauwe stem en zwarte zonnebril voldoet Chris in ieder geval aan het perfecte plaatje van de klerenkast. "Ik wil lijfwacht worden om de geweren en de auto's", vertelt hij tijdens de pauze. "Mannen hebben dergelijk speelgoed nodig. Je komt nog eens ergens en beschermt niet alleen zakenmannen maar ook zangers en acteurs." De instructeur roept de bodyguards bijeen voor de volgende oefening. Nu wordt het

serius. De VIP wordt aangevallen met een mes. "Geef de klant dekking met je lichaam", schreeuwt de instructeur. De meeste medecursisten zijn half zo breed als Chris. Je hoeft niet groot te zijn om dit werk te doen, meent hij. Maar het heeft wel een voordeel. "Ik zie er imposant uit en dat is vaak wat een klant wil. De klant wil showen dat hij rijk en belangrijk is. Eigenlijk ben ik een soort accessoire."

ELLES VAN GELDER

Kijk voor meer voetbalverhalen op www.roadto2010.nl

Foto: Elles van Gelder

UGANDAENERGIE

Opbrengst waterdam verdamppt

Vlak bij de stad Jinja langs de oevers van de Nijl werkt Uganda aan een grote waterkrachtdam die het land van energie moet voorzien. Deze 'Bujagali-dam' moet 250 megawatt aan stroom gaan leveren, maar door klimaatverandering wordt de opbrengst minder dan begroot.

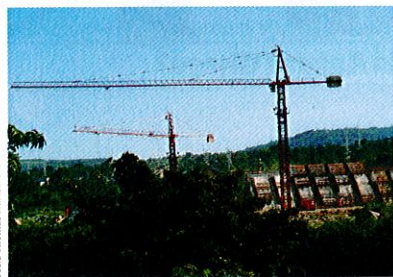

Foto: Thomas Hurkxkens

Wie in Jinja langsgaat bij kleine ondernemers hoort niets dan positiefs over de dam. Zij moeten het nu doen met dure stroom die vaak uitvalt. James Ogwan, een maïsmolenaar met een klein, houten fabriekje langs het spoor, kan niet wachten tot het project is voltooid. "Om te kunnen malen moet ik nu eerst verkopen om de stroom te kunnen betalen", legt James uit. Of de energieprijzen ook echt

zal zakken, is onzeker. De kosten van de dam, waarin ook de Europese Investeringsbank en de Wereldbank hebben geïnvesteerd, bedragen 860 miljoen dollar. Deze investering zou moeten zorgen voor 250 megawatt aan stroom, maar wetenschappers twijfelen of deze hoeveelheid haalbaar is. Door klimaatverandering zakt het water in het Victoria-meer, dat de dam van water voorziet. Er verdamppt meer dan dat er aan regen valt. "De dam gaat zeker niet zoveel opbrengen als is voorspeld", stelt Robert Kugonza van milieuorganisatie NAPE. "Maximaal 160 megawatt". Door de hoge kosten kan de stroomprijs weleens stijgen in plaats van dalen. De Bujagali-dam wordt in 2011 opgeleverd.

THOMAS HURKXKENS

INDONESIË DUURZAAM

Drinken van de wind

Een windmolen met zonnepanelen zal begin 2010 op het Indonesische eiland Semau brak en vuil (zee)water omzetten in schoon drinkwater.

De installatie, ontwikkeld door onder meer het waterbehandelingsbedrijf Hatenboer-Water en de TU Delft, levert bij een fikse wind maximaal 7000 liter zuiver water per dag. Als je uitgaat van drie liter per persoon, dan is dat genoeg om 2300 mensen te voorzien, legt projectleider John de Wolf uit. "Momenteel wordt het drinkwater met boten aangevoerd vanuit de stad, elke dag weer. Dat is een enorm kostbaar en logistiek lastig proces." De eerste wind-watermolen wordt geschonken met hulp van het Nederlandse bedrijfsleven. De Wolf: "Later in het jaar willen we er nog vijf plaatsen, op andere eilanden." Met zijn vele eilandjes en stevige wind is Indonesië volgens De Wolf ideaal voor dit systeem. Er zijn ook besprekingen met Brazilië. In het noordoosten liggen grote afgelegen gebieden waar geen elektriciteitsnet en watervoorziening is, maar wel veel wind.

PETER DE JAEGER

www.drinkingwiththewind.com